

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122207403
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3122207403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom Bratislava – mestská časť Karlova Ves, Mlynská dolina, IČO XX XXX XXX proti žalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX, o zaplatenie 661,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 11C/50/2022-27 zo dňa 13. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 661,96 eur a poštovné náklady vo výške 2,10 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.). Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 30 ods. 1, ods. 18 zákona č. 157/2024 Z. z. o Slovenskej televízii a rozhlase, § 3 písm. a), § 6 ods. 1 zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom (v znení platnom do 31.12.2012), § 3 písm. a), § 4 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 7 ods. 1, ods. 2, § 10 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 13 ods. 1, ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (účinného od 01.01.2013), § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že právny predchodca žalobcu (Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480) sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 661,96 eur titulom úhrady za služby verejnosti a pokuty podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „zákon o úhrade za služby verejnosti“) a sumy 2,10 eur titulom nákladov na vymáhanie úhrady poštovného. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti vo výške 4,64 eur mesačne. Žalovaný neuhradil úhradu za obdobie od 01.11.2010 do 31.05.2022 v celkovej výške 644,96 eur, čo predstavuje 139 neuhradených mesačných predpisov. Podľa § 10 ods. 1, ods. 3 zákona o úhrade za služby verejnosti je žalovaný povinný v prípade omeškania uhradiť i pokutu vo výške 17 eur. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných úhrad, pokuty a poštových výdavkov spojených s odoslaním výzvy, pričom žalovaný nezaplatil dlžné sumy do 30 dní od doručenia výzvy. Ako dôkazy žalobca predložil prehľad predpisov a platieb z databázy žalobcu, výzvu žalobcu zo dňa 19.05.2022 s vrátenou zásielkou s výzvou a potvrdenie zo Slovenskej pošty.

3. Súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pričom z vykonaného dokazovania zistil, že zo sumárov predpisov a platieb úhrad za služby verejnosti a platieb vyplynulo, že za obdobie od 11/2012 do 5/2022 mal žalovaný predpísané mesačné úhrady za služby verejnosti vo výške 4,64 eur mesačne, teda v celkovej výške 644,96 eur a neuhradil žiadnu sumu. Výzvou zo dňa 19.05.2022 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie nedoplatku úhrad za obdobie od 01.11.2010 do 31.05.2022 vo výške 647,06 eur vrátane poštovného (2,10 eur), v lehote do 30 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaný prevzal dňa 02.06.2022. Podľa potvrdenia Slovenskej pošty zo dňa 21.02.2022 tarifná cena za úradnú zásielku v období od 01.03.2022 bola 2,10 eur.

4. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že na základe tvrdenia žalobcu, z predložených písomností, a to prehľadu predpisov úhrad za služby verejnosti a platieb a z oznámenia o kontrole platenia úhrady mal za preukázané, že žalovaný bol v období od 01.11.2010 do 31.05.2022 platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa zákona o úhrade za služby verejnosti ako odberateľ elektrickej energie na odbernom mieste D. C. XXX a neplatil výšku mesačnej úhrady zo zákona 4,64 eur za toto obdobie. Žalovaný v priebehu konania nespochybnil skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne existencie a trvania zmluvného vzťahu so žalobcom, nepopieral ani jednotlivé žalobcom predložené doklady, ani rozsah svojho záväzku voči žalobcovi. Tiež nepreukázal, že dlžnú sumu, alebo jej časť uhradil, resp. že jej záväzok zanikol iným spôsobom. Z nespochybneného tvrdenia žalobcu a z prehľadu predpisov úhrad za služby verejnosti a platieb bolo preukázané, že celková dlžná suma úhrad za uvedené obdobie predstavuje 644,96 eur (4,64 eur x 139). Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením úhrad za služby verejnosti, vzniklo žalobcovi v zmysle § 10 ods. 3 zákona o úhrade za služby verejnosti právo na pokutu vo výške 17 eur. Žalovaný bol žalobcom vyzvaný na zaplatenie pokuty, pokutu napriek výzve nezaplatil. Žalovaný je teda povinný zaplatiť žalobcovi i pokutu vo výške 17 eur. Žalobca vyzval v súlade so zákonom žalovaného na zaplatenie dlžných úhrad a pokuty, pričom v súvislosti so zaslaním výzvy vznikli žalobcovi náklady vo výške 2,10 eur, predstavujúce vynaložené poštovné. Výška týchto nákladov bola preukázaná potvrdením Slovenskej pošty a doručenkou preukazujúcou odoslanie výzvy žalovanému. Nárok na zaplatenie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky patrí žalobcovi v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako príslušenstvo pohľadávky. Žalovaný je teda povinný zaplatiť žalobcovi i poštové výdavky vo výške 2,10 eur. Vzhľadom na uvedené považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 661,96 eur (súčet dlžných úhrad v celkovej výške 644,96 eur a pokuty vo výške 17 eur), ako aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 2,10 eur.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil skutočnosťou, že odberné miesto elektriny nie je domácnosť, ale stále stavebná prípojka. Na výzvu súdu prvej inštancie (uznesenie, č.k. 11C/50/2022-33 zo dňa 06.05.2025) odvolanie doplnil identifikáciou rozsudku, proti ktorému podáva odvolanie, špecifikáciou rozsahu odvolania (odvolanie podané proti obom výrokom) a doplnením odvolacieho návrhu, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a náhrady trov konania.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

9. Súd prvej inštancie považoval žalobu za dôvodnú, nakoľko mal za preukázané, že žalovaný bol v období od 01.11.2010 do 31.05.2022 platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa zákona o úhrade za služby verejnosti ako odberateľ elektrickej energie na odbernom mieste D. C. XXX, neplatil výšku mesačnej úhrady zo zákona 4,64 eur za toto obdobie [celkovo 644,96 eur (4,64 eur x 139)], dostal sa do omeškania so zaplatením úhrad za služby verejnosti, preto vzniklo žalobcovi i právo na pokutu vo výške 17 eur a zároveň bol žalobcom vyzvaný na zaplatenie dlžných úhrad a pokuty, pričom v súvislosti

so zaslaním výzvy vznikli žalobcovi náklady vo výške 2,10 eur. Nakoľko žalovaný v priebehu konania nespochybnil skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne existencie a trvania zmluvného vzťahu so žalobcom, nepopieral ani jednotlivé žalobcom predložené doklady, ani rozsah svojho záväzku voči žalobcovi, tiež nepreukázal, že dlžnú sumu alebo jej časť uhradil, resp. že jej záväzok zanikol iným spôsobom, súd prvej inštancie na základe nespochybneného tvrdenia žalobcu a prehľadu predpisov úhrad za služby verejnosti a platieb mal nárok žalobcu za preukázaný, a preto zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 661,96 eur (súčet dlžných úhrad v celkovej výške 644,96 eur a pokuty vo výške 17 eur), ako aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 2,10 eur.

10. Odvolateľ sa v odvolaní bránil výlučne skutkovým tvrdením, že odberné miesto elektriny nie je domácnosť, ale stále stavebná prípojka.

11. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

12. Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

13. Podľa § 365 ods. 1 písm. a), f) CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

15. Podľa § 368 CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

16. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

17. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

18. Žalovaný prevzal rozsudok súdu prvej inštancie dňa 14.04.2025 a posledným dňom, kedy mohol proti nemu žalovaný podať odvolanie, bol deň 29.04.2025. V priebehu plynutia lehoty na podanie odvolania dňa 29.04.2025 žalovaný súdu doručil svoje podanie, označené ako odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trenčín vo veci 11C/50/2022, v ktorom uviedol text: „Odvolávam sa voči rozsudku Okresného súdu Trenčín vo veci 11C/50/2022, nakoľko odberné miesto elektriny nie je domácnosť, ale stále stavebná prípojka.“ Vzhľadom na nedostatočnosť náležitostí podaného odvolania vyzval súd prvej inštancie žalovaného uznesením, č.k. 11C/50/2022-33 zo dňa 06.05.2025 na doplnenie odvolania o špecifikáciu rozhodnutia, voči ktorému odvolanie smeruje, rozsah, v akom rozhodnutie napáda a špecifikáciu odvolacieho návrhu. Žalovaný v podaní zo dňa 13.06.2025 doplnil, že odvolanie podáva proti výrokom I. a II. rozsudku, č.k. 11C/50/2022-27 a domáha sa jeho zrušenia. Odvolací dôvod, uvedený v podaní žalovaného zo dňa 29.04.2025, je možné subsumovať pod odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam).

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že civilný sporový poriadok je procesnou normou, ktorá v porovnaní s predchádzajúcim Občianskym súdnym poriadkom kladie podstatne väčší dôraz na aktivitu sporových strán. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku súd v prípade, kedy nebolo zrejmé, aké konkrétne odvolacie dôvody má odvolateľ na mysli, vyzval odvolateľa na ich doplnenie. V zmysle kogentného ustanovenia § 373 ods. 1 veta posledná CSP už súd na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, preto odvolací súd posudzuje iba tie dôvody, ktoré uvedie odvolateľ sám z vlastnej iniciatívy

vo včas podanom odvolaní. Iné vady odvolania, ktoré majú odstrániteľný charakter (napríklad absencia označenia sporu, rozsah odvolania, prípadne odvolací návrh alebo podpis odvolateľa) súd naďalej v zmysle § 373 ods. 1 CSP odstraňuje prostredníctvom výzvy na doplnenie chýbajúcich náležitostí. Žalovaný v tomto konaní ku dňu uplynutia lehoty na podanie odvolania vymedzil jediný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že odberné miesto elektriny nie je domácnosť, ale stále stavebná prípojka, ktoré tvrdenie odvolací súd zaradil pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, nakoľko sa jedná o tvrdenie týkajúce sa skutkových zistení. Žalovaný v lehote na podanie odvolania žiadne ďalšie odvolacie dôvody nedoplnil. Podľa § 365 ods. 3 CSP možno odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie meniť a dopĺňať iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania, v tomto konkrétnom prípade u žalovaného to bolo možné do 29.04.2025.

20. Odvolací súd preskúmaval odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie z úradnej moci v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). V danom prípade súd vecne nepreskúmava výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale len existenciu procesných väd vzhľadom na odvolanie obsahujúce výlučne tvrdenie, že odberné miesto elektriny nie je domácnosť, ale stále stavebná prípojka, ktoré odvolací súd zaradil pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam).

21. Ustanovenie § 161 CSP má povahu generálneho procesného ustanovenia týkajúceho sa skúmania procesných podmienok. V zásade platí, že súd danosť alebo nedanosť procesných podmienok skúma ex officio, a to v ktoromkoľvek štádiu konania. Z porovnania dikcie Civilného sporového poriadku a § 212 ods. 3 OSP vyplýva, že povinnosť úradného prieskumu odvolacieho súdu nad rámec dôvodov vymedzených v odvolaní je zúžená len na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Táto požiadavka pre odvolací súd reflektuje aj na povinnosť súdu prvej inštancie, ktorý je povinný prihliadať na splnenie procesných podmienok v zásade v ktoromkoľvek štádiu súdneho konania. Procesné podmienky (podmienky konania) definuje samotný Civilný sporový poriadok (§ 161 ods. 1) ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Zistenie nedostatku procesnej podmienky je procesnou úlohou súdu. Vadou, predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a) CSP, tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek nedostatkom v procesných podmienkach. Procesné podmienky môžeme rozdeliť do štyroch základných skupín, a to na a) procesné podmienky na strane súdu, b) procesné podmienky na strane strán (strany) sporu, c) vecné procesné podmienky a d) negatívne procesné podmienky. Ďalšie členenie procesných podmienok závisí od ich vplyvu na uskutočňujúce sa civilné konanie, pričom z hľadiska tohto diferenciačného kritéria ich členíme na odstrániteľné a neodstrániteľné. Nedostatok procesnej podmienky spôsobuje tzv. vadu konania. Vada konania, spočívajúca v nedostatku procesnej podmienky, môže byť buď odstrániteľná alebo neodstrániteľná. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, súd uznesením konanie zastaví.

22. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a ich existenciu tiež odvolateľ netvrdil.

23. Odvolací súd dospel k záveru, že v konaní sa nevyskytli žiadne vady týkajúce sa podmienok konania, pre ktoré by bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

24. Následne sa odvolací súd zaoberal prípustnosťou posudzovania tvrdení žalovaného v podanom odvolaní.

25. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil.

26. Odvolací súd uvádza, že právny predpis, podľa ktorého súd prvej inštancie vec právne posudzoval (zákon č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska), stratil účinnosť k 01.07.2023.

27. Podľa § 27b zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30.06.2023 povinný zaplatiť do 30.06.2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva od 01.07.2023 Rozhlas a televízia Slovenska podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.06.2023; takto vybraté a vymožené úhrady, ako aj vymožené iné pohľadávky sú príjmom Rozhlasu a televízie Slovenska a sú určené na finančné zabezpečenie hlavnej činnosti Rozhlasu a televízie Slovenska.

28. Citované ustanovenie upravuje použiteľnosť už zrušeného právneho predpisu - zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska, aj v súčasnosti. Preto odvolací súd posudzoval právnu vec podľa citovaného zákona.

29. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že žalovaným tvrdené skutočnosti v odvolacom konaní nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný bol počas konania pred súdom prvej inštancie pasívny a napriek vedomosti o uplatňovaných nárokoch žalobcu nepodnikol včas žiadne kroky k svojej procesnej obrane.

30. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na charakter odvolacieho konania ako apelačného konania. V slovenskom civilno-procesnom systéme sa uplatňuje systém neúplnej apelácie. Východiskom pre použitie neúplnej apelácie v platnej právnej úprave je zásada, že súd prvej inštancie je inštanciou skutkovou, t. j. inštanciou, u ktorej majú byť zásadne na jednom pojednávaní vykonané všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie sporných právne významných skutkových tvrdení. Za účelom splnenia tejto zásady zákon ukladá stranám povinnosť tvrdiť pred súdom prvej inštancie všetky v tom čase existujúce pre vec právne významné skutočnosti a označiť všetky v tom čase dostupné dôkazy spôsobilé ich preukázať. Strany sú povinné tvrdiť všetky pre rozhodnutie veci významné skutočnosti (čl. 8, § 150 ods. 1) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (čl. 8, § 132 ods. 1, § 151) a nesú procesnú zodpovednosť, ak uvedené povinnosti nesplnia (bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné).

31. Zo spisu odvolací súd zistil, že žalovaný pred súdom prvej inštancie zostal pasívny a nevyužil svoje právo na procesnú obranu, v rámci ktorej mohol uplatniť aj argumenty predložené v odvolaní, ktoré by mohol podložiť aj dôkazmi.

32. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

33. Z odvolania vyplýva, že žalovaný nenamieta nedostatky podmienok konania, vylúčenia sudcu a zároveň nejde o dôkazy, ktoré by mali preukázať, že v konaní došlo k vadám konania (ide o dôkazy na preukázanie nesprávnosti skutkových zistení a právneho posúdenia veci). Nie je teda splnená žiadna z výnimiek zo zákazu uvádzania nových skutočností a dôkazov až v odvolaní podľa § 366 písm. a), b), c). Žalovaný v odvolaní neuviedol žiaden ospravedlniteľný dôvod, prečo tieto dôkazy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nie je splnená ani výnimka zo zákazu uvádzania nových skutočností a dôkazov podľa § 366 písm. d) CSP.

34. Z uvedeného je zrejmé, že nenastala žiadna z výnimiek zo zákazu skutkových a dôkazných novôt, a teda žalovaným uvádzané skutkové tvrdenia, ktoré predložil až v odvolacom konaní (odberné miesto nie je domácnosťou, ale stavebnou prípojkou), nie sú akceptovateľným, prípustným odvolacím dôvodom.

35. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za prípustné, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

36. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku II. o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil. Navyiac, osobitné odvolacie argumenty vo vzťahu k tomuto výroku žalovaný v podanom odvolaní ani neprodukoval.

37. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

38. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 CSP. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalobcu v zmysle § 251 CSP, preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

39. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh; § 428 CSP).